

Càntut

Cançons de tradició oral

La francesa

Conxita Lloveras i Congost, La Bisbal d'Empordà

U-na nit ha-vent so - pat, jo al te - a - tre me n'a - na - va; u - na nit que no plo -
quest pa - rai - gua és meu, - pot po - sar - s'hi sen - se por, - que no puc per - me - tre

vi - a ni de nú-vols no se'n ve - ien. Prò amb a quells llam - pecs que fe - ien se - nya - la - va que pl(a)u
jo - qu(e)es mu - lli la bo - ni - que - ta, que no puc per - me - tre jo - qu(e)es mu - lli la bo - ni -

ri - a. Vet a - qui que da - vant meu si n'hi a - na - va u - na ni - ne - ta, e - lla n'e - ra mo - dis
cò." Quan (i)a en som amb u - na ron - da, se m'a - tu ra amb u na fon - da. Jo li'n dic: "A - qui s'es

te - ta, se li ve - ia el po - sat seu. Amb un pa - quel a la mà, lleu - ge - re - ta com van
tà?" L e - lla em diu: "Perdó, monsieur, Com que no la vaig en - ten - dre, vaig es - pe - rar u - na mi
no compren - pas!"

to - tes, co - men - cen a cau - re go - tes i e - lla a pre - ta un xic el pas. Com qu(e)en
que - ta, que fos cas que no em (ha)gués dit que l'es - pe - rés u - na es - to - na. La ni -

que - ia tan - ta ai - gua i me'n da - va tan - ta pe - na, me li
ne - ta se'm va fon - dre i com que - ia tan - ta ai - gua, vaig te -

cos - to i li dic: "Ne - na, pos - sis a so - ta el pa - raigua! Que a - rai - gua.
nir de to - car el dos can - sat d'a - guan - tar el pa -